

[Socialministeren.]

skal være henvist til at leve af offentlig understøttelse.

Såfremt de unge imidlertid står uden midler til deres underhold og retter henvendelse til socialkontoret, må der i hvert enkelt tilfælde ud fra en konkret bedømmelse tages stilling til, om betingelserne for at få hjælp efter loven er opfyldt. De retningslinjer, der er givet i skrivelsen af 8. juli 1971 fra socialforvaltningen i Ålborg, hvorefter det meddeles samtlige unge, at de, såfremt de ikke i løbet af 8 dage har skaffet sig et arbejde, må klare sig selv, er for kategorisk. Loven kræver en individuel undersøgelse, idet ydelse af hjælp som lige nævnt forudsætter en konkret bedømmelse i hvert enkelt tilfælde.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til økonomi- og budgetministeren af Tove Lindbo Larsen m. fl.

(Forespørgslen (nr. III) findes i tidenden sp. 1829).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Kofoed* til ministeren for Grønland:

„Hvilke nye oplysninger har kunnet begrunde, at ministeren — i modsætning til regeringens tidligere tilkendegivne stilling — nu i lighed med den amerikanske regering går ind for total fredning af laksen i Nordatlanten?“

Skriftlig begrundelse.

Det har hidtil været Danmarks officielle holdning, at videnskabelige undersøgelser, navnlig havbiologiske, har vist, at den relativt beskedne danske laksefangst i internationalt farvand i Nordatlanten var uden større betydning for den samlede laksebestand. Når der er sket et kraftigt fald i f. eks. laksebestanden i britiske og nordamerikanske floder, måtte dette derfor tilskrives

andre årsager, navnlig forurening fra spildevand. Ifølge pressen har ministeren imidlertid nu samme opfattelse som den amerikanske regering og amerikanske pressionsgrupper og ønsker totalfredning af laksen i internationalt farvand i Nordatlanten og ved den grønlandske kyst.

Kofoed: Når jeg har stillet spørgsmålet, er det ikke, fordi jeg venter, ministeren kan komme med nye oplysninger, der begrunder de udtalelser, som ifølge dagspressen er fremsat af Grønlandsministeren. Der foreligger efter min opfattelse ingen saglige beviser på, at fiskeriet efter laks, som de bornholmske både har foretaget, kan have nedsat eller vil nedsætte laksebestanden. F. eks. viser fangstmængderne fra 1969 og frem til 1971, at det ikke er store kvanta, det drejer sig om, idet de ligger på ca. 2.000 t, hvoraf man til Grønland fanger ca. 1.000-1.100 t. Det ser ud til, at de grønlandske fiskere har fået den samme andel. Dette kan måske også skyldes en vis inspiration fra de bornholmske fiskere.

Endvidere kan det heller ikke bevises, at laksebestanden går ned ved Grønland. Tværtimod er der tegn på, i hvert fald i 1971, at der har været større laksemængder end tidligere. Men Grønlandsministeren bør vide, at laksen i hvert fald ikke yngler i åbent hav, den yngler i floder og elve, og at den altid søger tilbage til sit fødested for at yngle. Derfor mener jeg ikke, at ministeren skal hoppe på den limpind i den amerikanske argumentation, men bruge almindelig logisk sans og se, at hvis en flod eller elv bliver forurennet, således at yngelen dør ud, så kommer der ikke laks op ad den flod. Der er nemlig ingen laks, der kan finde de floder, hvor der ingen yngel er.

Det andet principielle spørgsmål er: hvordan beskytter man bestanden bedst? Tror man, at man beskytter den bedst ved at forbyde fiskeri i åbent hav, eller tror man, det er bedre at ligge på lur i elvene og tage laksen, før den går op for at gyde?

Endelig vil jeg i al beskedenhed sige, at ganske vist er de bornholmske laksefiskere effektive, men at det fiskeri skulle have så stor betydning, at de 11 både, der fiskede i 1971, kan udrydde laksebestanden på et område, der dækker mere end 800 sømil, lyder usandsynligt.